

یادداشت روز...

جایگاه نخبگان کیش کجاست؟!

■ نیمارجبی

سوال اینجاست که چرا این روزها و در شرایطی که بیش از هر زمان دیگری که کشور و جزیره کیش نیاز به استفاده از نظرات و نگاه کارشناسی اهل فن دارد نخبگان و شایستگان حاضر در جزیره کیش به کنجی نشسته اند و در مناصب اجرایی اثری از آنان نیست؟ شاید بخشی از پاسخ را باید در رابطه هایی که س‌دار شایسته سالاری در دستگاه‌های اجرایی و در سطح کشور شده است جستجو کرد موضوعی که دود آن به چشم کیش رفته و بخشی از آن را هم در نبود اولویت مسئولان برای حضور چنین قشری در عرصه تصمیم گیری و تصمیم سازی جستجو کرد.

در حال حاضر به دلیل رکود تورم اقتصادی بسیاری از بنگاه‌ها نه تنها استخدامی ندارند بلکه تعدیل نیرو هم در بر نامه‌هایشان است، متأسفانه بسیاری از استخدام‌ها در دستگاه‌های اجرایی به محملی برای زد و بندهای فامیلی و رفاقتی تبدیل شده و این در حالی است که ظرفیت‌های بالای در بین نخبگان جزیره هم در میان بومیان و هم دیگر ساکنین وجود دارد اما وقعی به آن نهاده نمی شود.

یکی از دغدغه‌های مردم و کارشناسان خصوصا در سال‌های اخیر و در شرایط امروز بحث حضور نخبگان در حاکمیت است؛ نخبگانی که این روزها کمبودشان احساس می شود و از طرفی کم هم بینند اما متأسفانه به کار گمارده نمی شوند. با وجود اینکه در آمارها سطح حضور افراد متخصص و صاحب اندیشه بالا رفته اما همچنان خبری از استفاده از نظر ات آنان نیست و عملا بسیاری از افراد به صورت رابطه‌ای و توصیه‌ای بکار گماشته می شوند، بسیاری از نخبگان هم پشت صف‌های از من‌های استخدامی همچنان چشم انتظار هستند. باید گفت؛ تغییر، تحول و پیشرفت در هر جامعه‌ای در درک و استفاده از ظرفیت‌های نخبگان است که متأسفانه این مهم در کشور ما و البته در جزیره کیش بسیار مغفول مانده است. در حالیکه در ادوار مختلف مدیریتی جزیره کیش بر استفاده از نخبگان تأکید می شود اما متأسفانه اقدامی چشمگیر تاکنون دیده نشده است. با وجود اینکه نخبگان سرمایه علمی هر جامعه‌ای هستند، اما متأسفانه در عمل فقدان شرایط و قواعد لازم برای نحوه بهره گیری از توانمندی‌های آنها در کشور؛ زمینه‌دلسردی و افزایش مهاجرت این قشر را فراهم آورده و آمارهای مهاجرت در سال‌های اخیر هم می‌داند این مطلب است. متأسفانه نظام و چارچوبی برای استخدام نخبگان در دستگاه‌های اجرایی وجود ندارد و قطعا ادامه این روند در جذب افراد نخبه در دستگاه‌ها و ارگانهای مختلف باعث خواهد شد که شایسته سالاری کاملا به فراموشی سپرده شود؛ این در حالی است که در همه جای دنیا به نخبگان و افراد دارای استعداد خاص بهایی ویژه داده می شود. نخبگان باید پدیدارکننده ظرفیت‌های علمی و تخصصی خود برای آبادانی و رشد کشور تلاش کنند اما پای عمل که می‌رسد هیچ حمایتی در جهت بکار گیری آنان که وظیفه حاکمیت است، به عمل نمی آید.

جزیره کیش با توجه به شرایط ویژه‌ای چون وسعت و جمعیت نخبگان و شایستگان بسیاری را در خود جای داده است کما اینکه در حوزه‌های مختلف فرهنگی، هنری و ورزشی و حتی سیاسی و اقتصادی صاحب نظران بسیاری حضور دارند که می توانند حضوری فعال داشته باشند اما ...

جذب استعدادهای برتر به عنوان مهمترین پتانسیل و ظرفیت انسانی در دستگاه‌های حکمرانی شناخته می شود؛ برای پیشرفت و توسعه همه راه‌های مختلفی وجود دارد که مهمترین آن نخبه گرایی است و این مهم خود حاکی از این است که شرایط و زمینه‌های جذب نخبگان و قرار گیری آنها در ساختارها و تشکل‌های اداری باید به نحو مطلوب و چشم گیری توسط مسئولان فراهم شود.

تاثیر نخبگان تأثیری همه جانبه و فراگیر است. نخبگان الگویی مناسب برای ایجاد تغییر و تحول مثبت در حوزه‌های مختلف فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی، علمی و... هستند ضمن آنکه این قشر نقش مهمی در تهیه، تدوین و طراحی برنامه ها در سطوح مختلف ایفا می کنند و گاهی با تدابیری درصد بالایی از هزینه‌ها و سازوکارها را کم خواهند کرد و مسیر رسیدن به جامعه ایده آل را هموار تر و کوتاه تر خواهند کرد. رسیدن به این نقطه، مسئولیت و وظیفه همه مسئولان است که بایستی برای تحقق آن سیاست گذاری‌های ویژه و کارآمدی را در دستور کار خود داشته باشند. نگاه استعدادهای برتر و افراد نخبه به مسائل عمیق و ژرف است و باید از این مهم استفاده بهینه شود. جایگاه نخبگان در هر جامعه از عوامل و انگیزه‌های توسعه فرهنگی و اجتماعی است شناخت محیط جامعه، شناخت فرد، امکانات و مقدورات، شناخت فرهنگ ملی و محلی، آموزش و پژوهش، آراش اجتماعی، ایجاد تشکل‌های اجتماعی و باور کردن آنها، تمایل میان نخبگان فکری از مباحث مهمی است که بهتر است در مقوله بهره گیری از توانایی ذهنی و فکری نخبگان در امور فرهنگی و شهری خصوصا در جزیره زیبای کیش لحاظ شود. اکنون این سوال مطرح است جایگاه در نظر گرفته شده برای نخبگاه کیش چیست؟

یادداشت روز...

کیش؛ سرزمین فرصت‌ها، اما نه برای همه

■ زهره اشرف زاده

جزیره زیبای کیش، با آب‌های نیلگون خلیج فارس، سسواحل طلایی و چشم‌اندازهای خیره‌کننده، همواره یکی از قطب‌های گردشگری و سرمایه‌گذاری کشور محسوب شده‌است. از هتل‌ها و مراکز تجاری لوکس گرفته تا پروژه‌های مدرن عمرانی و مراکز تفریحی، کیش مکانی است که بسیاری از سرمایه‌گذاران و کارآفرینان داخلی و خارجی آن را فرصتی طلایی برای رشد و توسعه می‌دانند.

با این حال، اگرچه کیش به «سرزمین فرصت‌ها» مشهور است، واقعیت کمی متفاوت است. در عمل، این فرصت‌ها برای همه نیست! [بسیاری از جوانان و شهروندان بومی کیش هنوز دسترسی کافی به این فرصت‌ها را ندارند. به عبارتی، استعدادهای و انگیزه‌های بومی، گاهی با محدودیت‌های ساختاری و اداری در بهره‌گیری و استفاده از این فرصت‌ها روبه‌رو می‌شوند.

جوانان کیش، با تمام توانمندی‌ها و خلاقیت‌های خود، رود به بازارهای کسب‌وکار، در یافت مجوزها و دسترسی به تسهیلات سرمایه‌گذاری را دشوار می‌بینند؛ فرآیندهایی زمان‌بر و پیچیده که مانع از شکوفایی استعدادهای محلی می‌شوند. در مقابل، افرادی خاص با پشتوانه‌های سیاسی و حزبی و.... این راه را برای خود هموارتر می‌بینند و خیلی پیش‌تر از آنچه فکر کنند به این موقعیت‌ها دست پیدا می‌کنند! این وضعیت نه تنها عدالت اجتماعی را تحت تأثیر قرار می‌دهد، بلکه انگیزه نسل جوان کیش را برای تلاش و نوآوری کاهش می‌دهد. وقتی فرصت‌ها عمدتاً در دست کسانی است که خاص هستند، نتیجه آن افزایش فاصله طبقاتی و کاهش امید به آینده برای شهر و ندان بومی است. بسیاری از این جوانان مجبور می‌شوند به دنبال مسیرهای دیگر در نقاط دیگر کشور یا حتی شهرهای دیگر باشند تا بتوانند استعداد و توانمندی خود را بروز دهند. با این حال، ظرفیت‌های کیش هنوز عظیم و قابل بهره‌برداری برای همه است. سیاست‌گذاران و مدیران جزیره می‌توانند با ایجاد شرایط شفاف و عادلانه برای سرمایه‌گذاری، حمایت از کارآفرینان محلی، و کاهش موانع اداری، فرصت‌ها را به نسل جوان کیش نیز تسری دهند. ایجاد محیطی که استعداد و انگیزه با فرصت واقعی مواجه شود، می‌تواند به شکوفایی اقتصادی و اجتماعی جزیره منجر شود. کیش می‌تواند الگویی برای عدالت اجتماعی و اقتصادی و رشد پایدار باشد؛ جایی که جوانان بومی هم سهم واقعی خود را از پیشرفت و توسعه جزیره داشته باشند. مسیر تحقق این هدف نیازمند همت، برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری هوشمنداست؛ فرصت‌هایی که تنها برای افراد خاص و نه بلکه برای همه کسانی که در این سرزمین زندگی و تلاش می‌کنند، فراهم شود. اگر کیش بتواند فضایی ایجاد کند که استعداد، خلاقیت و تلاش، جای خود را پیدا کند، می‌توان گفت که این جزیره سرزمین فرصت‌هاست؛ فرصتی که حقیقی و ملموس برای همه، به‌ویژه جوانان و شهر و ندان بومی کیش خواهد بود.

فساد موجود سیستمی ، یا فردی؟!

■ ابراهیم ارزانی

به مشوق توسعه فعالیت‌های مختلف سرمایه‌گذاری باقتصادی، اجتماعی ،فرهنگی و... باشند در گام اول نگاه‌شان این است که سهم‌هم از این حرکت جدید چقدر خواهد بود!! و اگر محقق نشود چوب لای چرخ آن کار می‌گذارند؟!

برادر من! خواهر من!

سهم تو از این دستور و بررسی و موافقت و پافار کردن، همان میز و جایگاه و احترام و اعتبار و شان اجتماعی است که در اختیار داری! و حقوق و اضافه کاری و مزایا و پاداش و حق مدیریت و حق جلسه و خانه و ماشین و.... دهها مزایای دیگری است که میگیری و بس! و همه اینها هم از ثروت و بودجه همین جامعه تأمین می‌شود.

چرا قانع نیستی!!

آن متقاضی بیچاره که منتظر دستور و موافقت شمامست برای این مجوز و طرح و کار هزار جور ریسک کرده، در این شرایط با اقتصادی سرمایه‌گذاری کرده، با مشقت فراوان پولی فراهم آورده تا کاری پدید آورد و صد البته اشتغال برای تعدادی و ارائه خدماتی برای جامعه و البته هم سودی برای خود در نتیجه این تلاش و ریسک پر مشقت! چرا به سود او و نتیجه زحمت و ریسک خطرناک او چشم طمع داری و تصور می‌کنی از سود او سهمی هم باید نصیب تو گردد؟! و الا می‌پوچونی!!!!!! آیا این انصاف است؟!

آیا جامعه‌ای که این مسئولیت و اختیار و قدرت را به تو داده است که از آن برای کمک به پیشرفت و توسعه‌اش استفاده کنی اینگونه باید تاوان بدهد و بخاطر انتخاب تو متضرر شود؟! چون تو افراد و نیروهای را اینگونه به قربانگاه می‌بری چرا که اگر تبعیت نکنند پس باید تلف شوند و جامعه از خدمات آنها محروم؟!

میدانی نیروهای انسانی بزرگترین سرمایه و ثروت یک جامعه هستند و آن جامعه کلی برای آنها هزینه کرده تا منشأ اثر و پدید آورنده آثار باشند؟ یا چه منفعتی بزرگتر از منافع یک جامعه، آنها را قربانی می‌کند؟

اگر هم چشم به سود و منافع کار و فعالیتش داری، ریسک کن میزت را رها کن بیا اینور می‌هم، می‌گفت: توسعه اقتصادی باید در گرو خدمت به مردم، جامعه و سرافرازی ایران بزرگ و عزیز دارند، نیست و نویسنده یادداشت در برابر همه آنها سر تعظیم فرود می‌آورد.

امام جمعه کیش؛

بخشی از مشکلات اقتصادی ناشی از ضعف در مدیریت و حکمرانی اقتصادی است

حمایت از تولید داخلی، مدیریت منابع ارزی و اصلاح الگوی مصرف از الزامات تحقق اقتصاد مقاومتی است.

حجت‌الاسلام بی‌نیاز با اشاره به مسائل مناطق آزاد و کیش با قدردانی از نگاه دولت به توسعه این‌س مناطق، گفت: در منطقه‌ای مانند کیش نباید شافقت و فاصله طبقاتی باشیم.

وی خواستار کاهش تبعیض، تقویت زیرساخت‌ها و بهبود خدمات عمومی در کیش شد و افزود: با توجه به خودکفا بودن مناطق آزاد، انتظار می‌رود درآمدهای مالیاتی و بیمه‌ای در راستای توسعه مناطق آزاد هزینه شود.

حجت الاسلام والمسلمین علیرضا بی‌نیاز بر لزوم توجه به تعهدات دولت در قبال سرمایه‌گذاران کیش تأکید کرد و گفت: توسعه اقتصادی باید هم‌زمان با توجه به ارزش‌های فرهنگی و عدالت اجتماعی باشد.

امام جمعه کیش ابراز امیدواری کرد: با همت مسئولان کشور و مدیران مناطق آزاد، روند رف‌ مشکلات و ارتقای سطح خدمات در کیش شتاب گیرد.

شنبه ۲۵ بهمن ۱۴۰۴ - ۲۵ شعبان ۱۴۴۷ - ۱۴ فوریه ۲۰۲۶ - شماره ۴۸۸۶ ، صفحه ۳

یادداشت روز...

ضرورت امروز توسعه کیش،

اتکاء به سرمایه انسانی داخلی یا انتصابات رفاقتی!

■ نجمه لبانی مطلق

کیش با کمبود نیروی متخصص مواجه نیست؛ با کمبود اعتماد به شایستگی‌های خودش روبه روست. جزیره‌ای که نیروهای تحصیل کرده و کاربلدش هر روز از کنار میزهای تصمیم‌گیری عبور می‌کنند، اما سهم‌شان از مدیریت، فقط تماشااست. در عوض، نسخه‌های مدیریتی از بیرون می‌رسند؛ بی‌آن‌که مسئله‌های واقعی کیش را بشناسند. این جا مسئله بومی یا غیر بومی بودن نیست؛ مسئله، فرار سیستماتیک از شایستگی است.

کیش سیال‌هاست با وفور نیروهای دانشگاه‌دیده، متخصص و با تجربه روبه روست؛ نیروهایی که در همین جزیره رشد کرده‌اند، با زیست اجتماعی آن آشنا هستند و مسائلش را نه از گزارش‌ها، که از زندگی روزمره می‌شناسند. با این حال، در بسیاری از موقعیت‌های مدیریتی و تصمیم‌ساز، این سرمایه انسانی نادیده گرفته می‌شود؛ گویی حضورش بدیهی است، اما نقش آفرینی‌اش نه. بخش تلخ ماجرا آنجاست که همان مدیر با نیروی وارداتی، پس از استقرار، تازه در حال شناخت ابتدایی‌ترین واقعیت‌های جزیره‌است؛ واقعیت‌هایی که نیروی بومی سال‌ها با آن زیسته است. هزینه این تأخیر و آزمون و خط‌ر را توسعه کیش می‌پردازد؛ توسعه‌ای که به جای شتاب گرفتن، درگیر دوباره کاری و اصلاح تصمیم‌های ناپخته می‌شود.

مسئله، مخالفت با تجربه بیرونی نیست. هیچ سیستم پویایی بدون تبادل دانشگاه و نگاه تازه رشد نمی‌کند. اما وقتی استفاده از نیروی بیرونی به قاعده تبدیل می‌شود و اعتماد به ظرفیت داخلی به اشتباه باید تامل کرد. این جاست که پرسش اصلی شکل می‌گیرد: آیا واقعا کمبود تخصص وجود دارد، یا مسئله، هراس از نیرویی است که جزیره را می‌شناسد، سوال می‌پرسد و مطالبه دارد؟ واقعیت این است که نیروی بومی، فقط یک کارمند نیست؛ حامل حافظه است. حافظه اجتماعی و مدیریتی که از خطاهای گذشته خبر دارد و نسبت به تکرار آن حساس است. شاید همین آگاهی که برای برخی ساختارهای مدیریتی پرهزینه باشد. ساده‌تر آن است که نیرویی از بیرون بیاید؛ بی‌پیشینه، بی‌مطالبه و بی‌پیوند با جامعه محلی.

اما این انتخاب، پیام روشنی به جامعه می‌دهد: پیامی که آرام‌اما فرسانده است. به جوان تحصیل‌کرده‌ای که سال‌ها در این جزیره مانده گفته می‌شود: یاد بگیر، تجربه کسب کن، اما جایی در تصمیم‌سازی نداری. نتیجه چنین پیامی، مهاجرت خاموش نخبگان است؛ خروجی بی‌سر و صدا که اثرش سال‌ها بعد نمایان می‌شود.

وابستگی دائمی به نیروی غیر بومی، بدون انتقال دانش و بدون جانشین‌پروری، شکاف ایجاد می‌کند؛ شکاف میان مدیریت و مردم، میان تصمیم و اجرا. تصمیم‌هایی که روی کاغذ درست‌اند، اما در میدان عمل جزیره کار نمی‌کنند، چون با بستر اجتماعی آن بیگانه‌اند.

اگر قرار است کیش الگوی توسعه باشد، این الگو باید از درون تقویت شود. اعتماد به نیروی بومی، یک مطالبه احساسی یا محلی گرایانه نیست؛ یک ضرورت مدیریتی است. توسعه همین آگاهی، بدون مشارکت سرمایه انسانی محلی، فقط یک شعار باقی می‌ماند.

سوال‌ها هم چنان پابرجاست؛ چرا مسیر رشد نیروهای بومی شفاف نیست؟ چرا نظام ارتقاء مبتنی بر شایستگی تعریف نشده است؟ چرا گزینه‌های آماده، همواره بیرون از جزیره جست‌وجو می‌شوند؟ پاسخ‌ندادن به این پرسش‌ها، خود نوعی پاسخ است.

کیش بیش از آن‌که با کمبود نیرو دست و پنجه نرم کند، با بحران انتخاب مواجه است؛ انتخاب میان اعتماد و عادت. عادت به واردات مدیران ناآشنا، عادت به نادیده گرفتن سرمایه انسانی بومی و عادت به تصمیم‌هایی که از بالا می‌آیند اما در زمین جزیره زمین‌گیر می‌شوند. تا وقتی شایستگی در کیش به جای معیار، به نهادی تبدیل شود، توسعه فقط یک شعار باقی می‌ماند. آینده این جزیره مرجانی، نه در پروازهای ورودی مدیران، که در باور به آدم‌هایی است که سال‌هاست این‌جا مانده‌اند. کار کرده‌اند و مسئله را از نزدیک لمس کرده‌اند. اگر قرار است کیش الگو باشد، باید اول جسارت اعتماد به خودش را پیدا کند.

امام جمعه اهل سنت کیش:

مسئولین باید خادم و پاسخگوی مردم باشند

اقتصاد کیش - امام‌جمعه اهل سنت کیش با تأکید بر اینکه مسئولیت‌امانتی الهی است، خواستار تسریع در رسیدگی به مطالبات مردم و پرهیز از دیوان‌سالاری فرساینده شد.

به گزارش اقتصاد کیش، شیخ یعقوب شمس، در خطبه‌های نماز جمعه کیش گفت: یکی از مهم‌ترین مسئولیت‌هایی که در تعالیم‌دین مبین اسلام بر دوش مسئولان گذاشته شده، خدمتگزاری صادقانه به مردم و پاسخگویی شفاف به نیازها و مشکلات آنان است.

وی با بیان اینکه مسئولیت در نگاه اسلام یک امانت الهی است، افزود: این امانت باید با عدالت، دلسوزی و احساس مسئولیت همراه باشد و هر مسئولی که در جایگاه خدمت قرار می‌گیرد، در حقیقت خادم مردم است و باید خود را پاسخگوی آنان بداند.

امام‌جمعه اهل سنت کیش، تصریح کرد: مردم زمانی امیدوار و همراه‌ما‌ند که احساس کنند صدایشان شنیده و مشکلاتشان به شکل جدی پیگیری می‌شود، آنچه سرمایه اجتماعی را حفظ می‌کند، رسیدگی واقعی به مطالبات مردم است. شیخ یعقوب شمس، افزود: کیش نیازمند جذب سرمایه‌گذاری برای آبادانی و پیشرفت است و رسیدگی به مراجعات مردم، موجب امید می‌شود.

وی برگزاری میزهای خدمت مسئولان را اقدامی ارزشمند دانست و گفت: از نزدیک بشنودن و قابل‌قدردانی است.

امام‌جمعه اهل سنت کیش، تأکید کرد: جامعه امروز بیش از هر زمان دیگری نیازمند امید و اعتماد است و تسریع در پاسخگویی می‌تواند گره‌های بسیاری را باز کند.

شیخ یعقوب شمس از مردم خواست با صبر، مطالبه‌گری محترمانه و حفظ وحدت و آرامش، مسئولان را در مسیر خدمت‌رسانی همراهی کنند. وی افزود: جامعه‌ای موفق است که در آن مردم و مدیران در کنار هم برای آبادانی و پیشرفت تلاش کنند.